

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Пловдив, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
 Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора В. Янков
като разглежда докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Наказателно дело за възобновяване № 20245000600099 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава 33 от НПК.

С присъда № 88/30.09.2022г., постановена по НОХД № 2896/2021г. по описа на Районен съд гр. Стара Загора, влязла в сила на 24.08.2023г., осъдената Л. П. Б. е призната за виновна в това, че в периода 26.12.2018г. - 27.12.2018г. в с.С., Община Р., и в гр.С.З., в условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудила и поддържала заблуждение у М.К. И. относно обстоятелствата, че ще му продаде земеделска земя в землището на с.С., Община Р., на изгодна цена, и с това му причинила имотна вреда в размер общо на 11 000 лв., както следва:

- на 26.12.2018г. в с.С., Община Р., с цел да набави за себе си имотна облага, възбудила заблуждение у М.К. И., относно обстоятелствата, че ще му продаде 20 дка земеделска земя в землището на с.С., Община Р., на изгодна цена, а именно по 900 лв. лева за декар, като му поискала капаро в размер на 6000 лв. и поддържала това заблуждение у М.К. И. до 11,00 часа на 27.12.2018г., когато в гр.С.З. получила от същия горната сума и му издала

запис на заповед за сумата от 6000 лв., но не изпълнила задължението си и с това му причинила имотна вреда в размер на 6000 лв.;

- на 27.12.2018г., в часовия интервал 15,00 часа - 15,29 часа в гр.С.З., с цел да набави за себе си имотна облага, възбудила заблуждение у М.К. И., относно обстоятелствата, че ще му продаде още 20 дка земеделска земя в землището на с.С., Община Р., на изгодна цена, а именно по 900 лв. за декар, като му поискала капаро в размер на 5000 лв., които пари получила от М.К. И. с банков превод, но не изпълнила задължението си и с това му причинила имотна вреда в размер на 5000 лв., като измамата е извършена повторно в немаловажен случай, след като е осъждана с влязла в сила присъда за друго такова престъпление, поради което и на основание чл.210, ал.1, т.4 вр. чл.209, ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.54 от НК е осъдена на две години лишаване от свобода при първоначален „строг“ режим.

Б. е осъдена да заплати на М.К. И. сумата в размер на 11 000 лв., представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането /27.12.2018г./ до окончателното ѝ изплащане, както и държавна такса върху уважения граждански иск в размер на 440 лв.

В тежест на осъдената са възложени направените по делото разноси в размер общо на 135,67 лв.

По повод жалба на служебния защитник на осъдената Б. съдебният акт е бил предмет на въззивен контрол. С решение № 191/24.08.2023г., постановено по ВНОХД № 1134/2022г., Окръжен съд гр. Стара Загора е потвърдил присъдата на Районен съд гр. Стара Загора.

Поради липса на процесуална възможност за касационно обжалване, съдебният акт на първоинстанционния съд е влязъл в сила на датата на постановяване на въззивното решение.

От осъдената е подадено искане за възобновяване на производството по въззивното дело. Излагат се доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за възобновяване на делото, отмяна на съдебните актове на решаващите съдилища и признаване на осъдената Б. за невиновна и да се оправдае по вмененото обвинение. Алтернативно се предлага делото да се върне за разглеждане от друг състав на съда, без да се

уточнява от коя инстанция.

Пред Пловдивския апелативен съд осъдената не упражни лично правото си на защита. Служебният ѝ защитник поддържа искането с изложените в него съображения. Пледира за възобновяване на производството.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че искането за възобновяване е неоснователно и като такова следва да се остави без уважение. Счита, че не са налице сочените от защитата нарушения на процесуалните правила.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна с данните по делото, обсъди становищата на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване в пределите на правомощията си, установи следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Направено е в срока по чл.421, ал.3 от НПК, от надлежно легитимирана страна по чл.420, ал.2 от НПК. Негов предмет е акт от кръга на визираните в чл.419 от НПК, който не подлежи на проверка по касационен ред и е влязъл в сила. В него се съдържа позоваване на основанието по чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1, т.2 от НПК, което е основание за възобновяване на делото.

Разгледано по същество, с оглед очертаната в него аргументация, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Според правната доктрина и постоянната практика на ВКС при преценка за наличието на основанието по чл.422, ал.1, т.5 от НПК следва да се отчете, че възобновяването на наказателно дело е извънреден способ за проверка на влязлата в сила присъда и допълнителна гаранция за нейната правилност. Неговата цел е да установи наличието на изрично предвидените в закона основания за възобновяване, имайки предвид стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Такива основания, от категорията на съществените, са допуснати нарушения на процесуалните правила при постановяване на акта, които пороци да поставят под съмнение правилността, законосъобразността и справедливостта му. Трябва да се анализират степента на влияние на съдържащото се в основанието за възобновяване върху приетата фактическа обстановка по делото, направените правни изводи и определеното наказание и ще доведе ли до промяната им това обстоятелство.

Настоящият съдебен състав не констатира наличието на сочените в искането процесуални нарушения, опорочаващи влязлата в сила присъда, допуснати при първоинстанционното разглеждане на делото и пропуснати от въззивната инстанция.

Не са налице пропуски в доказателствената дейност на двете съдебни инстанции, които да сочат на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК и да са основание за възобновяване на производството по делото. При преглед на съдопроизводствените им действия не се установява да са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането, проверката и анализа на различните доказателствени източници.

Първоинстанционният и второинстанционният съд, в рамките на събраните доказателствени източници, са извършили самостоятелен, обстоятелствен, всестранен и прецизен анализ на доказателствената маса, поотделно и в съвкупност. Не се констатира допуснати от решаващите съдилища нарушения на процесуалните изисквания на чл.13, чл.14 и чл.107, ал.5 от НПК. Доказателственият анализ, изложен в техните съдебни актове, е правилен, обективен и в синхрон с изискванията на горепосочените законови текстове. Въззивният съд, от една страна, е дал своята оценка за доказателствената дейност на първата инстанция, а от друга - е направил самостоятелен анализ на доказателствата и доказателствените материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, като изключително подробно и аргументирано е изложил крайните си изводи в мотивната част на постановения съдебен акт.

Пловдивският апелативен съд намира за неоснователно оплакването в искането за възобновяване, че обвинителният акт не отговаря на изискванията на чл.246 от НПК. В обстоятелствената му част са описани в изискуемата от законодателя степен обстоятелствата, при които е извършено престъплението по чл.210, ал.1, т.4 вр. чл.209, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, за което осъдената Б. е предадена на съд. Наблюдаващият прокурор е изпълнил задължението си да посочи всички факти, които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемата в осъществяването му, както и пълни данни за личността ѝ. Обвинителният акт е годен да сложи началото на съдебната фаза на процеса, тъй като съдържанието му дава пълна възможност на осъдената да организира защитата си, както по фактите, така и по правната

квалификация.

Неправилно е възражението на защитата, че решаващите съдилища не са обсъдили характера на отношенията между осъдената Б. и свидетеля М. И.. Изводите им, че контактите им са имали делови, а не личен, в смисъл на интимен характер, са обосновани и намират опора при проследяване развитието на тези отношения, в какво са се изразили и колко време са продължили.

Не се споделя и тезата на защитата, че се касае за гражданскоправни отношения с оглед издадената запис на заповед в полза на свидетеля М. И.. Налице е такава само за първата дадена от него сума от 6000 лв., но не и за втората в размер на 5000 лв. Това действие е било част от измамливите, за да се мотивира частният обвинител да извърши акт на имуществено разпореждане със свое имущество. За липсата на намерения на осъдената да изпълни поетия ангажимент се съди и от вписаните в записа на заповед дата на издаване /27.12.2018г./ и падеж /04.01.2019г./, който е и дата на изповядване на сделката пред нотариус, т.е. прекалено кратък срок за набавяне на необходимите документи.

Предвид гореизложените съображения Пловдивският апелативен съд намира, че не е налице основанието на чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1, т.2 от НПК за отмяна на присъдата на първоинстанционния съд и на въззивното решение. Поради това искането на осъдената за възобновяване на производството по делото, като неоснователно, следва да се остави без уважение.

С оглед на горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдената Л. П. Б. за възобновяване на производството по ВНОХД № 1134/2022г. по описа на Окръжен съд гр. Стара Загора и НОХД № 2896/2021г. по описа на Районен съд гр. Стара Загора.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____